

Date de réception : 05/10/2026

Geanonimiseerde versie

C-957/26 – 1

Zaak C-957/26

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

26 augustus 2026

Verwijzende rechter:

Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen (België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

24 juni 2026

Verzoekende partij:

Orde van advocaten bij de rechtbank Antwerpen

FF

PJ

CR

Verwerende partij:

D.A.S. Belgische Rechtsbijstandsverzekeringsmaatschappij NV

Euromex NV

AG Insurance NV

[OMISSIS]

Datum van uitspraak

24 juni 2026

Rolnummer

A / 25 / 04780

Ondernemingsrechtbank

Antwerpen,

afdeling Antwerpen

Vonnis

[OMISSIS]

de ORDE VAN ADVOCATEN BIJ DE RECHTBANK ANTWERPEN,

gevestigd te 2000 Antwerpen, [OMISSIS]

de heer FF,

[OMISSIS]

de heer PJ,

[OMISSIS]

de heer CR,

[OMISSIS]

eisende partijen, [OMISSIS]

TEGEN

de NV D.A.S. Belgische rechtsbijstandsverzekeringsmaatschappij,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 1210 Sint-Joost-ten-Node,
[OMISSIS]

verwerende partij, [OMISSIS]

de NV EUROMEX,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 2600 Berchem, [OMISSIS]

verwerende partij, [OMISSIS],

de NV AG Insurance,

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 1000 Brussel, [OMISSIS]

verwerende partij, [OMISSIS]. [raadslieden]

I. SITUERING VAN HET GESCHIL

De eisende partij[en] zijn de ORDE VAN ADVOCATEN BIJ DE RECHTBANK ANTWERPEN en drie individuele advocaten die erbij zijn aangesloten. Zij menen dat de verwerende partijen, die alle drie ondernemingen van rechtsbijstandverzekering zijn, de eerlijke marktpraktijken – en daardoor hun beroepsbelangen – schenden door in hun polisvoorwaarden op te nemen dat het recht van de verzekerde op vrije keuze van advocaat pas een aanvang neemt na het eventuele voeren van minnelijke onderhandelingen door de verzekeraar. Zij maken aanspraak op een stakingsbevel van het gebruik van deze polisvoorwaarden.

II. PROCEDUREVERLOOP

[OMISSIS]

III. DE VORDERING

De vordering van de eisende partijen strekt ertoe

- het bestaan te horen vaststellen van een inbreuk door de verwerende partijen op artikel 156, 1° van de Verzekeringswet, in samenhang gelezen met artikel 201, lid 1, a van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf („Solvabiliteit II”), desgevallend na het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de EU
- te horen vaststellen dat deze inbreuk kwalificeert als een daad strijdig met de eerlijke marktpraktijken
- verwerende partijen te horen bevelen deze inbreuken te staken en gestaakt te houden en om, binnen een maand na betekening van dit vonnis, hun respectieve algemene voorwaarden rechtsbijstandsverzekering aan te passen in die zin dat de verzekerde onder dekking van de polis vrij een advocaat kan kiezen van zodra het schadegeval aanleiding geeft tot onderhandelingen met het oog op een eventuele minnelijke regeling, onder verbeurte van een dwangsom
- verwerende partijen te horen veroordelen tot kennisgeving per brief van deze wijziging van de algemene voorwaarden aan al hun verzekerden, binnen de twee maanden na betekening van het tussen te komen vonnis, onder verbeurte van een dwangsom.

IV. BEOORDELING

A. DE TOELAATBAARHEID VAN DE VORDERINGEN

1. De vordering van de Orde van Advocaten

[OMISSIS] [de rechtbank verklaart deze vordering ontoelaatbaar wegens het ontbreken van de vereiste hoedanigheid]

2. De vordering van de overige partijen

[OMISSIS] [De rechtbank verklaart de vordering van de drie advocaten toelaatbaar]

B. DE GROND VAN DE VORDERING

15. Met hun vordering menen de eisende partijen, die alle drie advocaat zijn, dat de verwerende partijen als rechtsbijstandsverzekeraars polisvoorwaarden hanteren die het recht op de vrije keuze van advocaat voor verzekeringnemers op onwettige wijze beperken. Dit zou neerkomen op een oneerlijke marktpraktijk waardoor hun beroepsbelangen kunnen worden geschaad. De staking van het gebruik van deze voorwaarden zou daarom moeten worden bevolen.

16. Krachtens artikel VI.104 van het Wetboek Economisch Recht is elke daad verboden die strijdig is met de eerlijke marktpraktijken en waardoor een onderneming de beroepsbelangen van een of meer andere ondernemingen schaadt of kan schaden.

Krachtens artikel XVII.1/4, lid 1 stelt de voorzitter van de ondernemingsrechtbank het bestaan vast en beveelt de staking van een zelfs onder het strafrecht vallende daad die een inbreuk uitmaakt op de bepalingen van dit Wetboek.

17. De eisende partijen verwijzen concreet naar de volgende passages uit polisvoorwaarden van de respectieve verwerende partijen (de rechtbank citeert deze zoals specifiek aangehaald en geredigeerd door de eisende partijen).

De „Algemene voorwaarden N5010 1 10/2024” van D.A.S. bepalen:

„8.1. Bij een schadegeval ondernemen wij voor u de nodige stappen om een minnelijke regeling te bekomen en onderzoeken wij met u de te treffen maatregelen. Er zal uiteraard geen enkel voorstel aanvaard worden zonder uw goedkeuring. Indien u onmiddellijk, behoudens in geval van hoogdringendheid, beroep doet op een advocaat of deskundige, nemen wij de kosten en erelonen van die advocaat of deskundige niet ten laste.

8.2. Wanneer moet worden overgegaan tot een gerechtelijke of administratieve procedure, bent u vrij in de keuze van een advocaat of van

iedere andere persoon die de vereiste kwalificaties heeft krachtens de op de procedure toepasselijke wet om uw belangen te verdedigen, te vertegenwoordigen of te behartigen. [...]”.

De „Algemene voorwaarde[n] rechtsbijstand” van EUROMEX bepalen:

„In het contract verbinden wij ons ertoe diensten te verlenen en kosten op ons te nemen waardoor u in staat is uw rechten te doen gelden bij een minnelijke, gerechtelijke, buitengerechtelijke of administratieve regeling. Bij een schadegeval geeft u ons de opdracht om eerst een minnelijke regeling na te streven.”

„Geef nooit opdracht aan een advocaat [vóóordat] u het schadegeval aan ons heeft gemeld. Als wij door de voorbarige tussenkomst van een advocaat geen nuttige poging tot een minnelijke regeling kunnen ondernemen, moet u de kosten en erelonen van de advocaat zelf dragen.”

„Wanneer bij gebreke aan een minnelijke oplossing moet worden overgegaan tot een gerechtelijke procedure, tot een arbitrageprocedure of tot een wettelijk geregelde administratieve procedure kiest u zelf uw advocaat of iedere andere persoon die volgens de op de procedure van toepassing zijnde wet, de vereiste kwalificaties heeft om uw belangen te verdedigen”.

De algemene voorwaarden „Providis Globale Rechtsbijstand” van AG bepalen:

„Providis probeert samen met u een oplossing te vinden voor uw schadegeval via een minnelijke regeling, zonder een juridische procedure te starten. Zij aanvaardt geen enkel voorstel zonder uw goedkeuring. Als een procedure nodig is om uw belangen verder te verdedigen, nodigt Providis u uit om een advocaat van uw keuze te kiezen.”

„IV.3.1. Vrije keuze

Wanneer er moet worden overgegaan tot een gerechtelijke, administratieve of arbitrageprocedure, hebt u de vrije keuze van advocaat of van ieder ander persoon die de vereiste kwalificaties heeft krachtens de op de procedure toepasselijke wet om uw belangen te verdedigen, te vertegenwoordigen [of te] behartigen.”.

18. Het Unierecht regelt deze materie via richtlijn Solvabiliteit II¹.

Uit artikel 198, [lid] 1, [onder] a), volgt dat de relevante [bepalingen] van toepassing zijn op de verzekering voor rechtsbijstand, waarbij een

¹ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II), „<http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>”.

verzekeringsonderneming tegen betaling van een premie de verbintenis aangaat om de kosten van gerechtelijke procedures te dragen en andere diensten te verlenen die voortvloeien uit de door de verzekering geboden dekking, met name met het oog op het verhaal van door de verzekerde geleden schade, door middel van een minnelijke schikking of van een civielrechtelijke of strafrechtelijke procedure.

Artikel 200 bepaalt:

„1. De lidstaat van herkomst ziet erop toe dat verzekeringsondernemingen, overeenkomstig de door de lidstaat gemaakte keuze, of naar eigen keuze indien de lidstaat zulks toestaat, ten minste een van de in de leden 2, 3 en 4 beschreven schaderegelingsmethoden toepassen.

Ongeacht de gekozen oplossing worden personen die voor rechtsbijstand zijn verzekerd, geacht gelijkwaardige dekking uit hoofde van deze afdeling te genieten.

2. Verzekeringsondernemingen dragen er zorg voor dat geen enkel lid van het personeel dat zich bezighoudt met de rechtsbijstandschaderegeling of met het geven van juridische adviezen met betrekking tot deze regeling, terzelfder tijd een soortgelijke werkzaamheid uitoefent in een andere onderneming die met de eerste verzekeringsonderneming financiële, commerciële of administratieve banden heeft en die één of meer andere branches van bijlage I uitoefent.

Meerbrancheverzekeringsondernemingen dragen er zorg voor dat geen enkel lid van het personeel dat zich bezighoudt met de rechtsbijstandschaderegeling of met het geven van juridische adviezen met betrekking tot deze regeling, terzelfder tijd een soortgelijke werkzaamheid uitoefent voor een door hen beoefende andere branche.

3. De verzekeringsonderneming vertrouwt de schaderegeling van de branche rechtsbijstand toe aan een juridisch zelfstandige onderneming. Deze onderneming wordt vermeld in de afzonderlijke overeenkomst of het afzonderlijke hoofdstuk bedoeld in artikel 199.

Wanneer deze juridisch zelfstandige onderneming banden heeft met een verzekeringsonderneming die één of meer branches genoemd in deel A van bijlage I beoefent, mogen de medewerkers van de juridisch zelfstandige onderneming die zich bezighouden met de regeling van schadegevallen of met het geven van juridische adviezen betreffende de regeling van schadegevallen, niet terzelfder tijd voor de andere verzekeringsonderneming dezelfde of een soortgelijke werkzaamheid uitoefenen. De lidstaten kunnen dezelfde beperking opleggen aan de leden van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan.

4. *In de overeenkomst wordt de bepaling opgenomen dat de verzekerde, zodra hij uit hoofde van de overeenkomst het recht heeft het optreden van de verzekeraar te eisen, de behartiging van zijn belangen mag toevertrouwen aan een advocaat van zijn keuze of, voor zover het nationale recht zulks toestaat, een ander gekwalificeerd persoon.”.*

Artikel 201, [lid] 1, [onder] a), bepaalt:

„In elke overeenkomst inzake rechtsbijstandverzekering wordt uitdrukkelijk bepaald dat [...] indien een advocaat of andere persoon die volgens het nationaal recht gekwalificeerd is, wordt gevraagd de belangen van de verzekerde in een gerechtelijke of administratieve procedure te verdedigen, te vertegenwoordigen of te behartigen, de verzekerde vrij is om deze advocaat of andere persoon te kiezen”.

Artikel 203 bepaalt:

„De lidstaten voorzien in een arbitrageprocedure of andere procedures welke vergelijkbare garanties inzake objectiviteit bieden voor de regeling van een geschil tussen de rechtsbijstandverzekeraar en de verzekerde, onverminderd de eventueel bij het nationale recht geboden mogelijkheid om een rechtsvordering in te stellen.

De verzekeringsovereenkomst verleent de verzekerde het recht om van dergelijke procedures gebruik te maken.”

19. Deze bepalingen werden in Belgisch recht als volgt omgezet in de Verzekeringswet².

Artikel 156, 1° ervan bepaalt:

„In elke verzekeringsovereenkomst inzake rechtsbijstand moet uitdrukkelijk ten minste worden bepaald dat wanneer moet worden overgegaan tot een gerechtelijke, administratieve of arbitrageprocedure, de verzekerde vrij een advocaat of iedere andere persoon kan kiezen die, krachtens de op de procedure toepasselijke wet, de vereiste kwalificaties heeft om zijn belangen te verdedigen, te vertegenwoordigen of te behartigen, en dat, in het geval van arbitrage, bemiddeling of een andere erkende buitengerechtelijke vorm van geschillenbeslechting, de verzekerde vrij een persoon kan kiezen die de vereiste kwalificaties heeft en die daartoe is aangewezen.”.

Artikel 157 bepaalt:

„De verzekerde, bij verschil van mening met zijn verzekeraar over de gedragslijn die zal worden gevolgd voor de regeling van het schadegeval en

² Wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen
„<https://www.ejustice.just.fgov.be/eli/wet/2014/04/04/2014011239/justel>”.

na kennisgeving door de verzekeraar van diens standpunt of van diens weigering om de stelling van de verzekerde te volgen, heeft het recht een advocaat van zijn keuze te raadplegen onverminderd de mogelijkheid om een rechtsvordering in te stellen.

Zo de advocaat het standpunt van de verzekeraar bevestigt wordt aan de verzekerde de helft terugbetaald van de kosten en honoraria van deze raadpleging.

Indien tegen het advies van deze advocaat de verzekerde op zijn kosten een procedure begint en een beter resultaat bekomt dan hetgeen hij zou hebben bekomen indien hij het standpunt van de verzekeraar zou hebben gevolgd, is de verzekeraar die de stelling van de verzekerde niet heeft willen volgen gehouden zijn dekking te verlenen en de kosten van de raadpleging terug te betalen die ten laste van de verzekerde zouden zijn gebleven.

Indien de geraadpleegde advocaat de stelling van de verzekerde bevestigt, is de verzekeraar, ongeacht de afloop van de procedure, ertoe gehouden zijn dekking te verlenen met inbegrip van de kosten en de honoraria van de raadpleging.”.

20. De principiële vraag die hier aan de orde is, is die naar het aanvangspunt van het recht op vrije keuze van advocaat. Daarbij moet het recht van de verzekeringnemer in evenwicht worden gebracht met het recht van de verzekeraar om te kiezen voor een bepaalde methode van schaderegeling.

Dit laatste recht, dat volgt uit artikel 200, lid 1 van de richtlijn, mag niet afdoen aan het autonome recht van de verzekerde op vrije advocaatkeuze zodra de situatie onder artikel 201, lid 1, a) valt. Artikel 201 bepaalt dat de verzekerde vrij een advocaat kan kiezen wanneer een advocaat wordt ingeschakeld om zijn belangen te verdedigen, te vertegenwoordigen [of te] behartigen in een gerechtelijke of administratieve procedure.

De regeling die het recht van de verzekerde op de vrije keuze van de advocaat of de vertegenwoordiger voorschrijft, heeft tot doel de belangen van de verzekerde ruime bescherming te bieden. De algemene strekking en de verbindendheid van dit recht, staan in de weg aan een restrictieve uitlegging van deze regeling.³

Daarbij moet het begrip „gerechtelijke procedure” ruim worden uitgelegd. Het Hof heeft reeds geoordeeld dat artikel 201, lid 1, a) ook betrekking heeft op gerechtelijke of buitengerechtelijke bemiddeling waarbij een rechterlijke instantie

³ HvJ 10 september 2009, Eschig, C-199/08, ECLI:EU:C:2009:538, punten 45 en 47; en HvJ 7 november 2013, Sneller, C-442/12, ECLI:EU:C:2013:717, punt 24; HvJ 7 april 2016, Massar, C-460/14, ECLI:EU:C:2016:216, punt 23; HvJ 7 april 2016, AK, C-5/15, ECLI:EU:C:2016:218, punt 21 en HvJ 14 mei 2020, Orde van Vlaamse Balies en Ordre des barreaux francophones en germanophone, C-667/18, ECLI:EU:C:2020:372, punt 26.

betrokken is of kan zijn, hetzij bij de aanvang, hetzij na afloop ervan.⁴ Er kan daarbij geen onderscheid worden gemaakt tussen de voorbereidende fase en de besluitfase van een dergelijke procedure. Elke fase die kan leiden tot een procedure bij een rechterlijke instantie, zelfs een voorafgaande fase, moet dus worden geacht onder het begrip 'gerechtelijke procedure'⁵.

Het logische gevolg hiervan is dat artikel 201 moet worden toegepast en de verzekeraar zich dan ook niet op artikel 200, lid 1 kan beroepen om de vrije advocaatkeuze uit te sluiten.

21. De verzekeraar verliest zijn organisatorische keuzevrijheid onder artikel 200, lid 1 echter niet bij elke minnelijke onderhandeling na een schadegeval. Maar zodra de onderhandelingen voldoende nauw verbonden zijn met een gerechtelijke of administratieve procedure of met een bemiddelingsprocedure waarbij een rechter betrokken is of kan zijn, primeert artikel 201, lid 1, a), en moet de verzekerde een advocaat naar keuze kunnen raadplegen.

Indien de onderhandelingen tot minnelijke regeling slechts gewone interne of buitengerechtelijke schaderegelingsonderhandelingen zijn, zonder formele of wettelijk geregelde procedure, zonder betrokkenheid of mogelijke betrokkenheid van een rechterlijke of administratieve instantie, dan volgt uit de tekst van artikel 201 niet automatisch een onverkort recht op vrije advocaatkeuze. Indien dergelijke onderhandelingen eveneens recht zouden geven op bijstand van [een] advocaat, met vrije advocaatkeuze, geeft artikel 201 niet aan vanaf welk moment vrije advocaatkeuze verplicht wordt.

Uit artikel 198, lid 1, [onder] a), blijkt echter wel dat rechtsbijstandverzekering ook kan strekken tot schadevergoeding via een buitengerechtelijke regeling, maar dat artikel bepaalt op zichzelf nog niet het moment waarop vrije advocaatkeuze verplicht wordt.

22. Artikel 203 verplicht de lidstaten te voorzien in arbitrage of andere procedures met vergelijkbare waarborgen van objectiviteit voor geschillen tussen verzekeraar en verzekerde. Ook de aanwezigheid in het nationale recht van zo'n verplichte objectiviteitsregeling maakt artikel 201 nog niet automatisch van toepassing op elke minnelijke onderhandeling na een schadegeval. Artikel 201, lid 1, [onder] a), blijft aanknopen bij het optreden van een advocaat of gekwalificeerde persoon ter verdediging, vertegenwoordiging of behartiging van de belangen van de verzekerde in een gerechtelijke of administratieve procedure.

De objectiviteitsregeling heeft een andere functie: het is een mechanisme voor het oplossen van een meningsverschil tussen rechtsbijstandsverzekeraar en verzekerde over de te volgen gedragslijn.

⁴ HvJ 14 mei 2020, *Orde van Vlaamse Balies en Ordre des barreaux francophones en germanophone*, C-667/18, ECLI:EU:C:2020:372, punt 42 en dictum.

⁵ *Ibid.*, punt 31.

De objectiviteitsregeling kan het autonome recht op vrije advocaatkeuze onder artikel 201 dan ook niet beperken of uitstellen wanneer artikel 201 zelf van toepassing is: als er sprake is van een gerechtelijke, administratieve of daarmee voldoende verbonden procedure moet de verzekerde vrij een advocaat kunnen kiezen.

Als er nog geen gerechtelijke of administratieve procedure of daarmee gelijkgestelde fase is, maar de verzekeraar en verzekerde verschillen van mening over de te volgen strategie, kan de nationale objectiviteitsregeling de verzekerde toch het recht geven een advocaat naar keuze te raadplegen. Naar Belgisch recht wordt dit geregeld in artikel 157 van de Verzekeringswet: bij meningsverschil over de gedragslijn en na kennisgeving van het standpunt of de weigering van de verzekeraar, mag de verzekerde een advocaat naar keuze raadplegen.

Dat is echter niet hetzelfde als een onverkort recht op volledige bijstand vanaf elke onderhandeling.

De objectiviteitsregeling geeft in eerste instantie een recht op raadpleging of advies van een advocaat naar keuze, met bepaalde gevolgen voor de dekking afhankelijk van het advies. Volgens de Belgische praktijk wordt het advies van de geraadpleegde advocaat in bepaalde gevallen bindend voor de verzekeraar, en kunnen de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de verzekeraar komen.

Gewone minnelijke schaderegelingsonderhandelingen vallen zoals gezegd niet automatisch onder artikel 201. Maar het nationale recht kan, via een objectiviteitsregeling, wel een aanvullend en vroeger intredend recht geven om een advocaat naar keuze te raadplegen zodra er een meningsverschil bestaat over de behandeling van het schadegeval. Dat nationale recht kan de bescherming uitbreiden, maar niet de vrije advocaatkeuze onder artikel 201 beperken.

23. Uit het voorgaande blijkt dat het recht op vrije keuze van advocaat begint vóór een eigenlijke gerechtelijke of administratieve procedure. Ook bij gewone interne of buitengerechtelijke schaderegelingsonderhandelingen kan artikel 201 immers van toepassing zijn[, in welk geval] de verzekerde recht heeft op een advocaat naar vrije keuze. Het concrete tijdstip waarop dit recht een aanvang neemt, is echter niet bepaald. De rechtbank zal dan ook aan het Hof van Justitie van de EU om verduidelijking vragen omtrent de criteria die relevant zijn bij de beoordeling van dit aanvangstijdstip.

24. Volledigheidshalve maakt de rechtbank melding van het feit dat, zoals partijen meedelen, het Gerechtshof 's-Hertogenbosch een prejudiciële vraag in dezelfde zin heeft gesteld aan de Hoge Raad der Nederlanden.⁶ Gelet [op] het feit dat ook deze vraag betrekking heeft op artikel 201, lid 1, a) van de genoemde richtlijn, en gelet op de verplichting van artikel 267, lid 3 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, is het niet denkbeeldig dat de Hoge Raad binnenkort ook een gelijkaardige prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie

⁶ 's-Hertogenbosch 25 november 2025 (ECLI:NL:GHSHE:2025:3361).

zou richten. Het Hof zal desgevallend beoordelen of het past om deze zaken te voegen.

V. DE PROCESKOSTEN

[OMISSIS]

VI. BESLISSING

[OMISSIS]

- zij verklaart de vordering uitgaande van de ORDE VAN ADVOCATEN BIJ DE RECHTBANK ANTWERPEN ontoelaatbaar,
- zij verklaart de vordering uitgaande van de heer FF, de heer PJ en de heer CR toelaatbaar,
- alvorens recht te doen over deze vordering, stelt zij volgende prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de EU:

Uit het Unierecht – in het bijzonder de artikelen 198, lid 1, a), 200, lid 1 en 201, lid 1, a) van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) – volgt dat wanneer wordt gevraagd de belangen van de verzekerde van een rechtsbijstandsverzekering in een gerechtelijke of administratieve procedure te verdedigen, de verzekerde vrij is om deze advocaat of andere persoon te kiezen. Hierbij kan geen onderscheid worden gemaakt tussen de voorbereidende fase en de besluitfase van een dergelijke procedure.

Behoren onderhandelingen die gericht zijn op een minnelijke regeling tot deze voorbereidende fase?

Zo ja, welke criteria zijn relevant bij het bepalen van het aanvangspunt waarop het recht op bijstand van een advocaat naar keuze ontstaat? Is hierbij de omstandigheid relevant dat het nationale recht voorziet in een regeling door omzetting van artikel 203, die ertoe leidt dat het recht op bijstand van een advocaat naar keuze wordt uitgebreid in geval van een geschil tussen de rechtsbijstandsverzekeraar en de verzekerde?

[OMISSIS] [opschorting van de nationale procedure]

[OMISSIS] [beslissing over de gerechtskosten]

Deze beslissing is gewezen en in openbare zitting uitgesproken op **24 juni 2026**
[OMISSIS]. [samenstelling van de verwijzende rechter]

[OMISSIS]